

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 6004-06-12

ניתנה ביום 08 אוגוסט 2012

המבקש

עזריאל זהבי

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי בבאר שבע (השופט יוחנן כהן; בל' 15262-02-12). בפסק הדין, דחה בית הדין האזורי את ערעור המבקש על החלטת הוועדה לעררים (אי כושר) מיום 1.1.12 (להלן גם: הוועדה). בהחלטתה קבעה הוועדה כי המבקש לא איבד 50% מכושרו להשתכר.
2. לפי העולה מן הבקשה, המבקש, יליד 1954, הינו חקלאי במקצועו ובעל משק. ועדה רפואית לעררים (נכות כללית) קבעה כי למבקש 74% נכות רפואית יציבה משוקללת. ביום 1.1.12 התכנסה הוועדה לדון בעניינו של המבקש, וקבעה כדלקמן:

"מדובר בתובע יליד 1954 הסובל מסכרת עם סיבוכים בשיעור 65% כאב גב בשיעור 5% הפרעות במתן שתן 10% הפרשות חלבון בשתן 10% ברכיים 10% בעברו התעסקותי עבד בחקלאות ניהל משק חקלאי עצמאי. בעל השכלה של 13 שנות לימוד בתור הנדסאי מנהל בתעשייה. מרבה להתלונן על כאב גב וברכיים עליהן קיבל נכות של 10% בלבד על ברכיים ו-5% על הגב. ועדה רפואית לעררים שבדקה אותו ביום 6.11.11 קבעה כי מסוגל לעבודה מלאה ללא מאמץ פיסי. בדרי"ח עובדת השיקום מיום 2.3.11 ממליצה לראות בו כמי שלא איבד מכושרו להשתכר. הוועדה בדעה שהתובע מסוגל לעבודה מלאה עם מגבלות- ללא מאמץ פיסי רב, עבודות בעיקר משרדיות או ניהוליות ובנוסף עבודות פשוטות כמו פקיד מודיעין, עבודות הרכבה פשוטות מיון דואר עבודות יעוף בתחום החקלאות איש מכירות בתחום כלי עבודה חקלאיים. הוועדה דוחה את הערר."
- כנגד החלטת הוועדה הגיש המבקש ערעור לבית הדין האזורי.
3. בפני בית הדין האזורי טען המבקש, כי קביעת הוועדה אינה נכונה, שכן בשנתיים האחרונות ובשל ההתדרדרות במצבו הוא אינו עובד. תפוקתו של המבקש נמוכה ואינה עונה על הדרישות הנובעות מניהול משק חקלאי. המבקש לא יצליח לעבוד בעבודות שהוצעו לו על ידי הוועדה בשל מצבו הפיזי, שיעור נכותו וגילו המתקדם.

1 מתוך 3

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 6004-06-12

נוסף על כך טען המבקש, כי הוועדה לא התייחסה לתלונותיו לגבי אין אונות ושומנים בדם.

4. **בפסק הדין מושא הבקשה** פירט בית הדין האזורי כי הוועדה הייתה ערה למגבלותיו הרפואיות ולנסיבותיו האישיות, ובגיין קבעה כי המבקש לא איבד למעלה מ-50% מכושרו להשתכר. כך גם קבעו הרופא המוסמך לעניין כושר השתכרות ופקידת השיקום. הוועדה התייחסה לליקויו הרפואיים של המבקש כפי שנקבעו בהחלטת הוועדה הרפואית לעררים (נכות כללית) מיום 6.11.11. מעיון בתחלטה זו עולה, כי למבקש לא נפסקו אחוזי נכות בגין אין אונות ושומנים בדם, ועל כן, לא היה מקום שהוועדה תתייחס לליקויים אלה בהחלטתה לעניין אי כושר. משלא נמצאה טעות משפטית בהחלטת הוועדה, הערעור נדחה.

5. בבקשתו חוזר המבקש על טענותיו כפי שנטענו בפני בית הדין האזורי. נוסף על כך טען המבקש, כי ניסה להתקבל לעבודה כשומר כפי שהמליצה הוועדה, אך חברת השמירה בה ביקש לעבוד סירבה לקבלו מחמת אי התאמה בריאותית. כמו כן, לא ברור כיצד קבעה הוועדה שהמבקש לא איבד יותר מ-50% מכושרו להשתכר, "מבלי לשמוע עדים לרבות את המערער מבלי לקרוא תצהירים ומבלי לקבל חוות דעת מומחה, נראה לח"מ, כי הקביעה האם איבד המערער מכושרו להשתכר מן הראוי שתסתמך על ממצאים אמפיריים ועל ראיות ולא על שיחה של 5 דקות בוועדת המל"ל."

6. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, בפסק הדין של בית הדין האזורי, בפרוטוקול הוועדה מיום 1.1.12 ובכלל המסמכים שבתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. זאת, מן הטעמים כמפורט להלן.

7. על פי הוראת סעיף 209 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשנ"ה-1995, על הוועדה לבחון ראשית "את השפעתו לקויו של התובע על יכולתו לחזור לעבודה במלואו או בחלקה", ככל שעבד בעבר; שנית - "את יכולתו לבצע עבודה אחרת או לרכוש מקצוע חדש מסוג העבודות או המקצועות שהתובע מסוגל לעסוק בהם והתואמים את כושרו הגופני ומצב בריאותו". לעניין זה נפסק, כי "נקודת המוצא לקביעת דרגת אי הכושר כאמור צריכה להיות, כי ליקויו הרפואיים של המערער כפי שנקבעו על ידי הוועדה הרפואית לעררים מבטאים דרגה אובייקטיבית של אי כושר לעבוד. מתוך נקודת מוצא זו, על הוועדה לקבוע את דרגת אי כושרו על פי נסיבותיו

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 6004-06-12

האישיות של הנכה. למשל, יכולת לחזור לעבודה קודמת, גיל, השכלה ויכולת אינטלקטואלית ופיסית. שהרי אין דומה לדוגמא כושר העבודה של מי שמסוגל לעבוד עבודה עיונית משרדית לכושר העבודה של הסובל מאותם ליקויים שאינו מסוגל על פי השכלתו וכושרו האינטלקטואלי לעבודה שכזאת." (עב"ל 273/03 עזאת מוהרה – המוסד לביטוח לאומי, מיום 15.4.2004).

8. בענייננו, החלטת הוועדה מנומקת ומתייחסת לנתוני המבקש ולמכלול הנסיבות המשפיעות על כושר השתכרותו. אין הדבר מתפקדה של הוועדה לשמוע עדויות ולעיין בתצהירים כמוצע על ידי המבקש. מעיון במסמכי התיק עולה, כי הוועדה שמעה את המבקש ואת בא כוחו, עיינה בתיק הנכות של המבקש שהיה לפניו והתייחסה לנתוני הרפואיים. הוועדה הסתמכה על מכתב מאת פקידת השיקום לעניין כושר השתכרות, ולפיו, המבקש לא איבד מכושרו להשתכר. אף הרופא המוסמך לעניין כושר השתכרות ציין בחוות דעתו, כי המבקש מסוגל לעבודה מלאה בתנאים מיוחדים, ללא מאמץ גופני. לאור זאת, פירטה הוועדה סוגים של עבודות בהן המבקש מסוגל לעבוד, התואמות את יכולותיו: "עבודה מלאה עם מגבלות- ללא מאמץ פיסי רב, עבודות בעיקר משרדיות או ניהוליות ובנוסף עבודות פשוטות כמו פקיד מודיעין, עבודות הרכבה פשוטות מיון דואר עבודות יעוף בתחום החקלאות איש מכירות בתחום כלי עבודה חקלאיים". בקביעות אלה של הוועדה, שהן מתחום מומחיותה, לא מצאתי טעות משפטית. יצוין כי התייחסותה של הוועדה הינה לכושר העבודה של המבוטח, ולא לסיכויים למציאת עבודה בתחומי העיסוק האפשריים (ראו דב"ע נה/01-14 המוסד לביטוח לאומי - ארקדי רסין, פד"ע כח 541, 544 (1996) וההפניות שם).

9. בשים לב לכל האמור, לא נפלה טעות בפסק דינו של בית הדין האזורי המצדיקה מתן רשות ערעור. לפיכך, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ' באב, תשע"ב (8 באוגוסט, 2012) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

רונית רוזנפלד, שופטת